

Vist per sentència el cas de la jove que va atropellar mortalment un noi a Banyoles

La fiscal i una acusació retiren els càrrecs per omissió del deure de socors i mantenen l'homicidi imprudent i conducció etílica

GIRONA | DDG

Tràmit de conclusions i informes finals de les parts en el cas de la conductora que va atropellar mortalment un jove durant el Bicicrucis de Banyoles de l'any 2009. La fiscal va retirar ahir l'acusació per omissió del deure de socors però va seguir mantenint els delictes de conducció etílica i homicidi imprudent. Aquesta modificació, que va fer seva també una de les dues acusacions particulars -la que representava el conductor de la bicicleta- va provocar que la petició de pena de presó es fixés en tres anys. L'altra acusació particular, que representa el menor que anava de paquet a la bici i va morir a l'acte, va elevar a definitives les conclusions. Per tant, refusava així retirar cap càrrec i seguia reclamant sis anys de presó per a l'acusada. La defensa considera que els fets són constitutius d'una falta d'homicidi per imprudència lleu.

Les acusacions -pública i particular- donen per fet que la influència de l'alcohol en la conductora és el que va desencadenar la mort de l'adolescent de 16 anys. Per aquesta raó, la fiscal considera que la conductora va cometre una imprudència greu en agafar el cotxe aquella matinada del 30 d'agost i descarta la versió que va donar durant el judici referint que havia begut dos gots de whisky just en arribar a casa per calmar els nervis, ja que pensava que li havien tirat una pedra mentre conduïa. A més, dóna plena credibilitat a dues testimonis que van declarar haver vist la processada en estat d'embriaguesa en sortir del local on havia anat amb unes amigues.

Malgrat reconèixer que no pot determinar la velocitat a la qual circulava el cotxe de la jove fa seves les observacions dels policies locals indicant que, en tot cas, era superior a 60 quilòmetres per hora en un carrer -ronda Monestir- limitat a 50 quilòmetres. I afegeix que la bicicleta era plenament visible a una distància superior als 300 metres tot i no disposar de llums mentre circulava a tres quarts de set del matí.

L'advocat Octavi Lunes -que representa la família del noi mort- va ser més cru en la seva exposició de fets. Al seu parer, l'acusada ha donat "multitud d'excuses" per justificar que no va aturar-se al lloc dels fets i, de la mateixa manera que la fiscal, dubta que hagués begut en arribar a casa. De fet, treu a col·lació les dues testimonis que van relatar haver-la vist èbria i afegeix les declaracions d'un agent que havia manifestat haver donat cops al cap de la jove perquè el contestés quan va anar a detenir-la.

Lunes va posar especial èmfasi en les característiques del carrer on va passar l'accident. Es va basar en un informe tècnic que reflectia els 3,80 metres d'amplada que té, la línia recta que descriu i el fet que fins i tot un camió pot sobrepassar una bicicleta a una distància de seguretat. I va reblar el clau quan va esmentar que, si es dóna per vàlid l'informe pericial de la defensa on es diu que la conductora anava a una velocitat màxima de 48 quilòmetres, disposava de gairebé 30 segons per haver frenat o evitat encalçar la bicicleta. "La conductora va fugir de forma insolidària", va postil·lar.

En el mateix sentit es va pronunciar la segona acusació particular -Jaume Valero- tot i que, en el seu cas, no mantenia el delicte d'omissió del deure de socors. Valero va buscar desvincular el Bicicrucis dels fets perquè era una activitat que no estava prohibida. "La bicicleta no té cap tipus de participació en la causa de l'accident" va referir abans d'indicar que la conductora havia donat positiu en alcohol quan se li va fer el test, passada una hora i quart dels fets. "Un cotxe circulant al doble de velocitat i en condicions normals hauria tingut temps de frenar o esquivar la bici", va sentenciar.

Els fets i els delictes

"No s'ha de confondre la gravetat del resultat amb la gravetat del fet delictiu". D'aquesta manera anunciava la defensa -Carles Monguilod- quin seria el fonament de la seva al·locució. I no va evitar replicar algunes de les intervencions de les acusacions. En especial, les que acusaven la processada d'haver presentat excuses de forma continuada.

Monguilod va plantejar la defensa des d'un punt de vista purament jurídic fonamentat en tres pilars: no existeix l'omissió del deure de socors; no s'ha provat l'afectació etílica en la conducció de l'acusada; i la imprudència és fruit d'una distracció i, per tant, és tracta d'una falta lleu. Tenia jurisprudència per cada punt.

Així, entenia que el delictes d'omissió de socors no existia perquè a la zona de l'accident es van aplegar multitud de persones i quedava garantit que s'avisaria els serveis d'emergència. No obstant això, l'actuació es del tot reproable, igual que ho recull la sentència del Tribunal Suprem respecte a uns fets similars.

Pel que fa a l'afectació etílica, Monguilod va indicar que no s'ha pogut determinar l'índex d'alcohol en sang de l'acusada just en el moment dels fets. Va donar positiu en el test però quan passava una hora i quart de l'atropellament. Per justificar que no estava afectada el lletrat va indicar com la jove havia pogut esquivar un altre ciclista que circulava davant els atropellats, va seguir sense xocar de nou i va aparcar correctament davant de casa.

"No n'hi ha prou d'haver begut sinó que cal que això afecti la conducció", va dir. Per aquesta raó, entén el lletrat que l'accident és ?fruit d'una distracció i no per una imprudència greu. En aquest punt, va recordar una sentència de l'Audiència Provincial en la qual un conductor havia envaït el carril contrari atropellant mortalment tres persones i va ser condemnat per un homicidi per imprudència lleu.

Monguilod també va aprofitar per carregar contra els agents locals. La jove "es despista, no veu un ciclista i els policies diuen que això és poc menys que un assassinat o un homicidi voluntari" va referir. Abans havia donat a entendre que van ser tan taxatius en la seva declaració per evitar que es responsabilitzés l'Ajuntament de no haver impedit el Bicicrucis, cosa que intentava, segons exposava, des del 2007.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/10/04/vist-sentencia-cas-jove-que/637705.html?utm_source=rss